

[Krogh.]

med statsvidenskabelige eller økonomiske kandidater, da vi finder, at det juridiske moment i et ankenævn absolut bør føres frem i forgrunden —; endvidere består ankenævnet af 1 repræsentant for socialministeriet plus 1 repræsentant, der har tilknytning til den overordnede sociale administration i en kommune, og endelig er der en tredje gruppe bestående af 4 medlemmer: 2 repræsentanter udnævnt efter indstilling af invalideorganisationerne, 1 efter indstilling af De samvirkende Fagforbund og 1 efter indstilling af Dansk Arbejdsgiverforening.

Som sagt stiller vi os indenfor venstre forbeholdne overfor, om denne sammensætning af ankenævnet kan siges at være rigtig. Det forekommer os, at her i vort i forvejen overorganiserede samfund vil organisationsvældet få mulighed for at vinde nyt land, foretage nye fremstød, ved denne formulering af loven. Det er et fremstød på et retsfelt, oven i købet et retsfelt i et højere plan, hvor vi finder, at den nøgterne, saglige vurdering burde være den absolut fremherskende. Men her placeres i et ankenævn, altså i en højere instans, 2 repræsentanter for invalideorganisationerne, 1 repræsentant for De samvirkende Fagforbund, 1 for arbejdsgiverforeningen samt 1, der har tilknytning til den sociale administration i en kommune, og disse 5 medlemmer vil til sammen danne flertal i nævnet.

Nu kan man jo være mere eller mindre tilhænger af folketrykret. Jeg må på mit partis vegne understrege, hvad jeg allerede har sagt, at i en appelinstans finder vi, at den nøgterne, saglige vurdering af invalideforsikringsrettens afgørelser bør være det absolut fremherskende træk i billedet, medens der ikke her bør være nogen plads for organisationsmæssige tovtrækkerier.

Endelig vil det efter vor opfattelse være et spørgsmål, om man ikke i stedet for at oprette et særligt ankenævn skulle åbne adgang til at appellere invalideforsikringsrettens afgørelser til vore domstole. I hvert fald ønsker vi det spørgsmål ført ind i forhandlingerne, om ikke det vil være rimeligt, nu da vi beskæftiger os med sagen, at der i hvert tilfælde, hvis ankenævnet oprettes, i sidste instans åbnes adgang til appel fra dette ankenævn til domstolene.

Det er iøvrigt ejendommeligt, at den højt-

ærede minister, der dog altså i sit forslag til ankenævnets sammensætning har tilgodeset forskellige, helt har forbigået sygekasserne. I dr. Krags formulering af invaliderettens sammensætning placeredes i spidsen for lægmandselementet i retten 2 ubemidlede sygekassemedlemmer.

Vi indenfor venstre ville finde det naturligt, om man sammensatte et ankenævn af et juridisk og et lægeligt element plus en juridisk uddannet embedsmand fra ministeriet og måske et par repræsentanter for sygekasserne, der jo også omfatter de invalideforsikrede, herunder også invaliderente nyderne. I hvert tilfælde må jeg understrege, at vi ønsker dette ankenævn, hvis det skal oprettes, sammendraget til et mindre antal medlemmer end foreslået, og vi ønsker, at sammendragningen sker på en sådan måde, at det juridiske og det lægelige element får en absolut fremtrædende plads i billedet; men alt dette kan vi forhåbentlig forhandle nærmere om i det udvalg, som jo antagelig bliver nedsat.

En anden ting, jeg ikke vil undlade at nævne, er tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Den højtærede socialminister har jo lige nedsat en kommission, der skal gennemgå folkeforsikringssspørgsmålene i sammenhæng, og denne kommission har lige netop påbegyndt sit arbejde. Det ville vel ikke have været så naturligt, om dette lovforslag var indgået som et led i denne kommissions overvejelser og arbejde? Den nuværende ordning vedrørende afgørelse i invalideforsikringsssager har nu fungeret i 33 år og kunne vel have fungeret „dyrehavstiden med“, for at bruge et udtryk af H. C. Andersen. Dog, i en tid, der ikke er altfor rig på opmuntringer for det høje ministerium, under jeg gerne den højtærede socialminister den glæde den føre sagen om en appellmulighed for invalideforsikringsrettens afgørelser velbeholdent i havn.

Til sidst undlader jeg ikke at understrege, at man efter min opfattelse ikke bør nære overdrevne forventninger ude i befolkningen eller blandt de invalideforsikrede til resultaterne af denne lov. Det er min erfaring efter mange års arbejde med sygekasseadministrationen, at invalideforsikringsretten har evnet at gennemføre et omfattende, dygtigt og højt kvalificeret arbejde. Hvad enten vi får opbygget en endnu